

ความสว่างแห่งชีวิต

ภาค 1 บทที่ 5

โปรดอ่านหน้า "พระเยซูคือเพื่อนของเด็ก ๆ ทั้งหมด" แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

- 1 พระเยซูทรงสนใจผู้ใหญ่เท่าไร (จริง หรือ ไม่จริง)
- 2 จงเติมคำที่ขาดในข้อพระคัมภีร์นี้ "พระเยซูตรัสว่า จงยอมให้ _____
เข้ามาหา _____ อย่า _____ เขาเลย เพราะว่าอาณาจักรของ _____
_____ เป็นของคนเช่นเด็กอย่างนั้น"
- 3 เมื่อคนหนึ่งมาจากบ้านของโยริสและบอกเขาว่า "ลูกสาวของท่านตายเสียแล้ว ไม่ต้องรบกวนท่าน
อาจารย์ต่อไป" พระเยซูตรัสว่าอะไร? _____

- 4 เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในตึกของโยริส พระองค์ไม่ยอมให้ผู้ใดเข้าไปเว้นแต่ใครบ้าง? _____

- 5 สำหรับผู้ที่วางใจในพระเยซู ความตายไม่ได้เป็นสิ่งที่น่ากลัว แต่เปรียบได้กับอะไร? _____

- 6 เมื่อพระเยซูจับมือเด็กหญิงคนนั้นและตรัสว่า "ลูกเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด" มีอะไรเกิดขึ้น? _____

- 7 เด็กชายคนนั้นที่ถวายอาหารของเขาแก่พระเยซูได้ถวายขนมบาร์ลี _____ อัน และ
ปลา _____ ตัว และเวลาเขาเก็บเงินเสร็จแล้ว เขาได้ขนมบาร์ลี _____
กระบุงเต็ม
- 8 สาวกคนหนึ่งที่ได้นำเด็กชายคนนั้นมาหาพระเยซูคือใคร? _____

- 9 คนที่รับประทานอาหารในวันนั้น นับแต่ผู้ชาย มีประมาณกี่คน? _____
- 10 ผู้นำและเจ้าของชีวิตที่ประเสริฐที่สุดคือผู้ใด? _____

พระเยซูคือเพื่อนของเด็ก ๆ ทั้งหมด

ใครเป็นผู้นำในชีวิตของท่าน? และท่านอยากจะเป็นเหมือนใคร? ในโลกนี้มีพัน ๆ คนที่น่าทำตามและน่านับถือ เช่นนักวิทยาศาสตร์ที่ฉลาด นายแพทย์ พยาบาล นายพลเอกในกองทัพบก หัวหน้าในประเทศต่าง ๆ นักร้อง นักเขียนและนักกีฬา ท่านเคยคิดว่าจะอยากจะเป็นเหมือนคนเช่นนี้ไหม? แน่หนอนท่านอยากจะทำเลือกผู้ที่ซื่อสัตย์ เอื้อเฟื้อ และกล้าหาญในการทำดีและการช่วยผู้อื่น เวลาเลือกคนแบบนี้แล้วท่านจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับคนนั้นเพื่อจะเป็นเหมือนเขา และตามอย่างเขาได้

ทั่วโลกนี้มีหลายล้านคนที่ได้เลือกพระเยซูคริสต์เจ้าให้เป็นผู้นำและเป็นวีรบุรุษในชีวิตเขา พระเยซูทรงเชิญให้ท่านติดตามพระองค์ด้วย พระเยซูทรงสนใจทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ๆ เพราะพระองค์เคยเป็นเด็กเหมือนกัน

พระเยซูทรงยอมรับพวกเด็ก ๆ

พระเยซูทรงรักเด็ก ๆ ทั้งหมดและต้องการจะช่วยให้รอด เป็นผู้นำ และเพื่อนของเขา พระองค์ต้องการจะเป็นเพื่อนของท่านเสมอ

เมื่อพระเยซูยังอยู่ในโลกนี้ "ขณะนั้นเขาพาเด็กเล็ก ๆ มาหาพระองค์ เพื่อจะให้พระองค์ทรงถูกต้องตัวเด็กนั้น แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามคนที่พาเด็กมานั้น เมื่อพระเยซูทรงเห็นดั่งนั้นก็ไม่ว่าอะไร จึงตรัสแก่เหล่าสาวกว่า "จงยอมให้เด็กเล็ก ๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของคนเช่นเด็กอย่างนั้น เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็ก ๆ ผู้นั้นจะเข้าในอาณาจักรนั้นไม่ได้" แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเล็ก ๆ เหล่านั้น วางพระหัตถ์บนเขาแล้วทรงอวยพรให้" (หนังสือมาระโก บทที่ 10 ข้อ 13-16)

เด็กหญิงที่มีอายุ 12 ปี

"นี่แน่ะ มีชายคนหนึ่งชื่อไยรัส เป็นนายธรรมศาลา มากราบลงที่พระบาทพระเยซู อ้อนวอนพระองค์ให้เสด็จเข้าไปในเรือนของเขา เพราะว่าเขามีบุตรสาวคนเดียว อายุประมาณสิบสองปี และบุตรสาวนั้นนอนป่วยอยู่เกือบจะตาย. . . มีคนหนึ่งมาจากบ้านนายธรรมศาลา บอกเขาว่า "ลูกสาวของท่านตายเสียแล้ว ไม่ต้องรบกวนท่านอาจารย์ต่อไป" ฝ่ายพระเยซูเมื่อได้ยินจึงตรัสแก่เขาว่า "อย่ากลัวเลย จงเชื่อเท่านั้นและลูกจะหายดี" เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในเรือน พระองค์ไม่ทรงยอมให้ผู้ใดเข้าไป เว้นแต่เปโตร ยากอบ ยอห์น และบิดามารดาของเด็กนั้น คนทั้งหลายจึงร้องไห้รำไรเพราะเด็กนั้น แต่พระองค์ตรัสว่า "อย่าร้องไห้เลย เขาไม่ตาย แต่นอนหลับอยู่" (ติณะ สำหรับผู้ที่วางใจในพระเยซู ความตายไม่ได้เป็นสิ่งที่น่ากลัว) "คนทั้งปวง ก็พากันหัวเราะเยาะพระองค์ เพราะรู้ว่าเด็กนั้นตายแล้ว ฝ่ายพระองค์ทรงไล่คนทั้งหมดออกไปแล้วทรงจับมือ เด็กนั้น ตรัสว่า "ลูกเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด" แล้วจิตวิญญาณก็กลับเข้าไปในเด็กนั้น เขาก็ลุกขึ้นทันที พระองค์จึงตรัส สั่งให้เอาอาหารมาให้เขากิน" (หนังสือลูกา บทที่ 8 ข้อ 41-42, 49-55) เรื่องนี้น่าประหลาด

อาหารของเด็กชายคนหนึ่ง

“หลังจากนั้นพระเยซูก็เสด็จไป ข้ามนทะเลกาลิลี คือทะเลทิเบเรียส คนเป็นอันมากได้ตามพระองค์ไป เพราะเขาเหล่านั้นได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำต่อบรรดาคนป่วย พระเยซูเสด็จขึ้นไปบนภูเขา และประทับกับเหล่าสาวกของพระองค์ที่นั่น ขณะนั้นใกล้จะถึงปัสกาซึ่งเป็นเทศกาลเลี้ยงของพวกยิวแล้ว เมื่อพระเยซูทรงเงยพระพักตร์ทอดพระเนตรและเห็นคนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ พระองค์จึงตรัสกับฟิลิปว่า “เราจะซื้ออาหารที่ไหนให้คนเหล่านี้กินได้” พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อจะลองใจฟิลิป เพราะพระองค์ทรงทราบแล้วว่า พระองค์จะทรงกระทำประการใด ฟิลิปทูลตอบพระองค์ว่า “สองร้อยเหรียญเดনারอันก็ไมพื่อซื้ออาหารให้เขากินกันคนละเล็กคนละน้อย” สาวกคนหนึ่งของพระองค์คืออันดรูว์น้องชายของซีโมนเปโตร ทูลพระองค์ว่า “ที่นี่มีเด็กชายคนหนึ่งมีขนมบาร์ลีห้าก้อนกับปลาเล็ก ๆ สองตัว แต่เท่านี้จะพออะไรกับคนมากมายนี้” พระเยซูตรัสว่า “ให้คนทั้งปวงนั่งลงเถิด” ที่นั่นมีหญ้ามาก คนเหล่านั้นจึงนั่งลง นับแต่ผู้ชายได้ประมาณห้าพันคน แล้วพระเยซูก็ทรงหยิบขนมปังนั้น และเมื่อขอบพระคุณแล้วก็ทรงแจกแก่พวกสาวก และพวกสาวกแจกแก่บรรดาคนที่นั่งอยู่นั้น และให้ปลาด้วยตามที่เขาปรารถนา เมื่อเขาทั้งหลายกินอิ่มแล้ว พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “จงเก็บเศษอาหารที่เหลือไว้ เพื่อไม่ให้มีสิ่งใดเสียไป” เขาจึงเก็บเศษขนมบาร์ลีห้าก้อนซึ่งเหลือจากที่คนทั้งหลายได้กินแล้วนั้น ใส่กระบุงได้สิบสองกระบุงเต็ม เมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นการอัศจรรย์ซึ่งพระเยซูได้ทรงกระทำ เขาก็พูดกันว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นศาสดาพยากรณ์นั้นที่ทรงกำหนดให้เข้ามาในโลก” (หนังสือยอห์น บทที่ 6 ข้อ 1-14)

แน่นอน เด็กชายคนนี้รู้สึกประหลาดใจอย่างยิ่งเมื่อเขาได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระเยซูได้กระทำด้วยขนมห้าอันและปลาสองตัวของเขา เช่นเดียวกัน เวลาท่านถวายเป็นพรแก่กายและใจในพระหัตถ์ของพระเยซู พระองค์ ยอมรับและใช้เพื่อจะช่วยให้เป็นพรแก่หลาย ๆ คน ถ้าเด็กชายคนนี้ไม่ยอมถวายเป็นพรและปลาของเขาแก่พระองค์ เรื่องนี้จะเป็นอย่างไร? ท่านเองละ ยอมถวายเป็นพรชีวิตของตนแก่พระองค์หรือไม่? พระเยซูคือเพื่อนที่ดีที่สุด

พระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่งท่าน ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา” (หนังสือยอห์น บทที่ 15 ข้อ 14)

ความสว่างแห่งชีวิต

ภาค 1 บทที่ 6

โปรดอ่านหน้า "พระเยซูคือผู้เลี้ยงที่ดี" แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1 จงเติมคำที่ขาดในข้อพระคัมภีร์นี้ "เรา_____ได้_____
เสียแล้ว เช่นเดียวกับ_____ก็_____
ตาม_____ของ_____"

2 ใครไม่ปรารถนาให้สักคนหนึ่งพินาศไป?_____

3 ในหนังสือลูกา บทที่ 19 ข้อ 10 ได้กล่าวว่ทำอะไร?"_____"

4 พระเยซู คือผู้เลี้ยงที่ดี ทรงยอมทำอะไรเพื่อเรา?_____

5 พระเยซูทรงทราบชื่อของท่าน _____ (จริง หรือ ไม่จริง)

6 พระเยซูตรัสว่า ผู้ที่เป็นของพระองค์ได้ทำสองสิ่ง จงเติมคำที่ขาดในข้อนี้และท่านจะรู้ว่าสองสิ่งนั้นคือ
อะไร "แกะของเรา_____และเรารู้จักแกะเหล่านั้น
และแกะนั้น_____"

7 พระเยซูทรงช่วยป้องกันพวกของพระองค์และจะได้นำเขาไปถึงที่ไหน?_____

8 ผู้ที่วางใจในพระเยซูไม่ต้องกลัวอะไร?_____

พระเยซูคือผู้เลี้ยงที่ดี

ท่านเคยต้องการผู้หนึ่งผู้ใดที่มีกำลังและสติปัญญาเพื่อจะป้องกันรักษาท่านไหม? พระเยซูคือผู้นั้นแหละ พระองค์เคยตรัสว่า พระองค์ทรงเอาใจใส่ต่อเราทั้งหลายเหมือนที่ผู้เลี้ยงแกะที่ดีเอาใจใส่ต่อแกะของตน

ในประเทศอิสราเอล ที่พระเยซูทรงอาศัยอยู่นั้น ผู้เลี้ยงแกะได้เก็บฝูงแกะของตนไว้ในคอกทุก ๆ คิน ในเวลารุ่งเช้า ผู้เลี้ยงก็ได้เรียกชื่อแกะแต่ละตัว และเดินไปข้างหน้าของฝูงแกะนั้นเขาได้นำมันไปที่ที่หนึ่งซึ่งมีหญ้าและน้ำ ผู้เลี้ยงแกะนั้นได้ถือไม้เท้าเพื่อจะป้องกันแกะตัวนั้นไว้จากสัตว์ที่มีอันตราย แต่ถ้าหากว่ามีแกะใด ๆ ที่ไม่ได้ฟังเสียงของผู้เลี้ยงและหนีไป แกะตัวนั้นอาจหายไปในภูเขาซึ่งมีแต่โขดหินหรือในหุบเขาซึ่งมีทั้งสุนัขป่าที่อยู่ในถ้ำและนกเหยี่ยวที่บินไปมาในอากาศซึ่งอาจจะฆ่าแกะตัวนั้นกินเสียได้ ผู้เลี้ยงก็ต้องระวังตัวมากในเวลาที่เขาพยายามจะช่วยแกะตัวนั้นให้พ้นจากภัย

ต่อไปนี่คือเรื่องซึ่งพระเยซูทรงเล่าเกี่ยวกับแกะตัวหนึ่งที่หายไปจากผู้เลี้ยงของมัน "ในพวกท่านมีคนใดที่มีแกะร้อยตัว และตัวหนึ่งหายไป จะไม่ละเก้ายึดแกะตัวนั้นไว้ที่กลางทุ่งหญ้า และไปเที่ยวหาตัวที่หายไปนั้น จนกว่าจะได้พบหรือ เมื่อพบแล้วเขาก็ยกขึ้นใส่ป่าแบกมาด้วยความเปรมปรีดี เมื่อมาถึงบ้านแล้ว จึงเชิญพวกมิตรสหายและเพื่อนบ้านให้มาพร้อมกัน พูดกับเขาว่า "ขงยินดีกับข้าพเจ้าเถิด เพราะข้าพเจ้าได้พบแกะของข้าพเจ้าที่หายไปนั้นแล้ว" (หนังสือลูกา บทที่ 15 ข้อ 4-6)

เรื่องนี้เปรียบเทียบกับตัวเราและพระเยซูได้ พวกเราเป็นเหมือนแกะตัวหนึ่งที่หายไปเพราะว่าเราทุก ๆ คนเคยทำผิดและอยู่ห่างจากทางของพระเจ้า ในข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งมีอยู่ว่า "เราทั้งหลายได้หลงทางไปเสีย แล้วเช่นเดียวกับแกะ เราต่างคนก็หันไปตามทางของตนเอง และพระเยซูหาทรงให้บาปผิดทั้งหมดของพวกเราตกอยู่กับเขาผู้นั้น" (หนังสืออิสยาห์ บทที่ 53 ข้อ 6) พระเยซูคือผู้เลี้ยงที่ดีที่เสด็จลงมาจากรสวรรค์เพื่อจะแสวงหาพวกเรา พระเยซูตรัสว่า "อย่างนั้นแหละ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ไม่ทรงปรารถนาให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่งพินาศไปเลย" (หนังสือมัทธิว บทที่ 18 ข้อ 14) และพระองค์ตรัสอีกว่า "เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด" (หนังสือลูกา บทที่ 19 ข้อ 10)

พระเยซูทรงเป็นห่วงเรามากมาย "และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นประชาชนก็ทรงสงสารเขาด้วย เขาอดโรยกระจัดกระจายไปดั่งฝูงแกะไม่มีผู้เลี้ยง" (หนังสือมัทธิว บทที่ 9 ข้อ 36)

และพระเยซูตรัสว่า "เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีนั้นยอมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ และแกะยอมฟังเสียงของท่าน ท่านเรียกชื่อแกะของท่าน (ใช่ พระเยซูทรงทราบชื่อของท่าน) และนำออกไป เมื่อท่านต้อนแกะของท่านออกไปแล้วก็เดินนำหน้า และแกะก็ติดตามท่านไปเพราะรู้จักเสียงของท่าน เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี และเรารู้จักแกะของเรา และแกะของเราก็รู้จักเรา เหมือนพระบิดาทรงรู้จักเรา เราก็รู้จักพระบิดาด้วย และชีวิตของเรา เราสละเพื่อฝูงแกะ แกะอื่นซึ่งมิได้เป็นของคอกนี้เราก็มียู่ แกะเหล่านั้นเราก็ตองพามาด้วย และแกะเหล่านั้นจะฟังเสียงของเรา แล้วจะรวมเป็นฝูงเดียว และมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว" (หนังสือยอห์น บทที่ 10 ข้อ 11, 3-4, 14-16)

พระเยซูตรัสว่า "แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะนั้น และแกะนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้" (หนังสือยอห์น บทที่ 10 ข้อ 27-28)

ผู้เลี้ยงที่ดีของเรา

ท่านพูดได้ใหม่ว่า "ข้าพเจ้าเคยเป็นเหมือนแกะตัวหนึ่งที่หายไป แต่พระเยซูทรงพบข้าพเจ้าแล้ว เดียวนี้ พระเยซูเป็นผู้เลี้ยงของข้าพเจ้าและข้าพเจ้ายอมฟังเสียงของพระองค์และยอมตามพระองค์ไป" ถ้าท่านพูดอย่างนั้นได้ ท่านคงชอบบทเพลงนี้คือบทเพลงสรรเสริญ บทที่ 23 ที่ยกมาจากพระคัมภีร์เดิม บทนี้สอนว่า พระเยซูทรงช่วยป้องกันพวกของพระองค์และได้นำเขาไปถึงสวรรค์ด้วยความปลอดภัย

บทเพลงสรรเสริญ บทที่ 23

"พระเยโฮวาห์เป็นผู้ทรงบำรุงเลี้ยงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน พระองค์ทรงโปรดให้ข้าพเจ้านอนลงในที่มีหญ้าเขียวสด ทรงนำข้าพเจ้าไปริมฝั่งแม่น้ำที่สงบเงียบ พระองค์ทรงโปรดให้จิตใจข้าพเจ้าพินขึ้นขึ้น ทรงพา ข้าพเจ้าไปตามทางชอบธรรมเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ แม้ว่าข้าพเจ้าจะดำเนินไปตามหว่างเขาอันมืดมิดแห่งความตาย ข้าพเจ้าจะไม่กลัวอันตรายเลย เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วยข้าพเจ้า ไม่ท้อถอย และทานพระกรของพระองค์ทรงประเล้าประโลมข้าพเจ้า พระองค์ทรงจัดเตรียมโต๊ะไว้ต่อหน้าพวกศัตรูสำหรับข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงชะโลมศีรษะข้าพเจ้าด้วยน้ำมัน จอกดื่มของข้าพเจ้าเต็มล้นอยู่ พระเมตตาและพระกรุณาคุณคงจะติดตามข้าพเจ้าไปตลอดวันคืนแห่งชีวิตของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะอาศัยอยู่ในพระบรมมหาราชวังของพระเยโฮวาห์เป็นนิกาล"